

OSNOWANIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz snować); a jasne.

sg A osnowani(e) (3). ◊ I osnowanim (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyłądów) – XVII w. s.v. osnuć.

*Podstawa, fundament; w przen (4) : Tym mocniejszy budowanie postawisz/ im na głębsze
osnowanie puścisz. A rob nigdy nieprzeftając/ aby się budowanie zbawienia twego zawždy podnośilo
SkarŻyw 32.*

*osnowanie czyje (2), czego (1): Piotra [...] Pan nazwał osnowaniem kościelnym/ przetoż słufnie
ten fundament Kościoł święci: na którym kościelnego budowania wyfokość powstaie. SkarJedn 72;
y tak głęboko/ albo rączey wyfoko [...] osnowanie twoie [Stolicy Apostolskiej] założyli: iżes Kościoła
wżytkie⁸⁰ niewzrulfoną podporą y opoką zoftala SkarJedn 395; założył w łobie osnowanie pokory/
na ktorey inne cnoty fzcześliwie postawił SkarŻyw 354.*

Synonimy: dno, fundament, grunt, podwalina, zatrzymanie.

Cf OSNOWAĆ

AK